BL-BR- 1852/24
(SA)

Broj: S1 3 U 049533 24 U
Sarajevo, 24.04.2026.godine

29. 04. 26
US-01 13-1

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija i to, Jadranka Brenjo kao predsjednik vijeća, Efraim Čosić i Maida Bikić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Asje Papo, u upravnom sporu tužioca „Majevica putevi" d.o.o. Bijeljina, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Perić, advokat iz Bijeljine, ulica Dositeja Obradovića broj 4/2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1852-7/24 od 29.08.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana - 24.04.2026. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog broj: JN2-03-07-1-1852-7/24 od 29.08.2024. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca od 10.07.2024. godine izjavljena na rješenja broj: 0504-73-6/24 od 04.06.2024.godine, u postupku javne nabavke radova, „Javna nabavka i ugradnja vrtikalne saobraćajne signalizacije", ugovornog organa JU Direkcija regionalnih cesta Tuzlanskog kantona. Odbijen je zahtjev za nadoknadu troškova na ime sastava žalbe u iznosu od 280,80 KM kao i zahtjev za povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja tužilac je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog propisa. U tužbi ukazuje, da je nezakonito rješenje kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena u postupku javne nabavke „Javna nabavka i ugradnja vertikalne saobraćajne signalizacije" koju je raspisao ugovorni organ JU „Direkcija regionalnih cesta Tuzlanskog kantona" Tuzla. Naime, tužilac je u žalbi istakao više konkretnih žalbenih navoda, od kojih se prvi odnosi na nejasno i nepravilno definisane stavke predmjera gdje su saobraćajni znakovi određeni kroz raspon minimalnih i maksimalnih površina koje se višestruko razlikuju, zbog čega ponuđači ne mogu znati stvarni obim radova niti formirati realnu i uporedivu cijenu, a ugovorni organ i nakon izmjene tenderske dokumentacije nije otklonio ovaj nedostatak jer je zadržao isti princip definisanja stavki.

Drugi žalbeni prigovor odnosi se na povredu člana 7. Pravilnika o saobraćajnim znakovima i signalizaciji na putevima, budući da u tenderskoj dokumentaciji nije jasno definisan materijal izrade saobraćajnih znakova niti tehničke karakteristike koje moraju biti u skladu sa važećim standardima u Bosni i Hercegovini, pa iako je ugovorni organ djelimično izmijenio dokumentaciju i pojasnio pojam ojačanog ruba, nije definisao ključni element – materijal izrade podloge znaka, zbog čega ni ovaj žalbeni navod nije suštinski riješen.

Međutim tuženi organ prilikom donošenja osporenog rješenja nije cijenio ove žalbene navode u njihovoj cjelini, već se fokusirao gotovo isključivo na pitanje procijenjene vrijednosti nabavke, zanemarujući suštinske nedostatke tenderske dokumentacije, pri čemu nije dao jasno i potpuno obrazloženje u smislu člana 206. ZUP-a FBiH, jer iz dispozitiva i obrazloženja nije moguće utvrditi koji žalbeni prigovori su usvojeni, a koji odbijeni niti iz kojih razloga, posebno imajući u vidu da se navodi da se žalba djelimično usvaja bez preciziranja u kojem dijelu i sa kakvim pravnim posljedicama. Ovakvim postupanjem je tužiocu onemogućena efikasna pravna zaštita, pa je zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, osporeno rješenje nezakonito, zbog čega predlaže da Sud Bosne i Hercegovine uvaži tužbu, poništi rješenje Kancelarije za razmatranje žalbi BiH broj JN2-03-07-1-1852-7/24 od 29.08.2024. godine i predmet vrati tuženom organu na ponovni postupak, uz obavezu donošenja zakonite i pravilno obrazložene odluke, te obaveže tuženog na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 877,50 KM i takse po odluci suda.

U odgovoru na tužbu, tužena predlaže da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga koji su navedeni u pobijanom rješenju. Ugovorni organ u svom izjašnjenju predlaže da se tužba, kao neosnovana, odbije iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga.

Konačnim rješenjem tužene, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca od 10.07.2024. godine, izjavljena na rješenja broj: 0504-73-6/24 od 04.06.2024. godine, u postupku javne nabavke radova, „Javna nabavka i ugradnja vrtikalne saobraćajne signalizacije", ugovornog organa JU Direkcija regionalnih cesta Tuzlanskog kantona. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da je tužiočeva žalba djelomično uvažena od strane ugovornog organa, te je tako izmijenjen tenderski dokument i objavljen na web portalu. Nije osnovan, po ocjeni tužene, prigovor da je ugovorni organ procijenio predmetnu nabavku prenisko jer je u skladu sa članom 14a Zakona o javnim nabavkama BiH jasno propisano kako se određuje procjena javne nabavke a ugovorni organ je u predmetnom slučaju izvršio provjeru tržišta i tek nakon toga odredio cijenu. Stoga je žalba odbijena kao neosnovana, a odluka kao u dispozitivu donesena je u skladu sa članom 111. Zakona o janvim nabavkama BiH.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica i bez povrede postupka.

U skladu sa članom članom 14a Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 do 50/24), (Prethodna provjera tržišta), je propisano, da prije pokretanja postupke, ugovorni organ provodi provjeru tržišta u svrhu pripreme nabavke i informisanja privrednih subjekata o svojim planovima i zahtjevima u vezi sa nabavkom. U tu svrhu ugovorni organ može tražiti ili prihvatiti savjet nezavisnih stručnjaka, nadležnih organa ili učesnika na tržištu. O prethodnoj provjeri tržišta sačinjava se pismena zabilješka o svim radnjama i postupcima i ulaže u predmet spisa. Taj savjet može se koristiti u planiranju i sprovođenju postupka nabavke, pod uslovom, da taj savjet ne dovodi do narušavanja tržišne konkurencije, te da se ne krši princip zabrane diskriminacije i transparentnosti. Odredbom člana 15. stav 2. ZJN propisan je način određivanja procijenjene vrijednosti.

Slijedom naprijed navedene zakonske odredbe, u odnosu na žalbeni prigovor koji se tiče procijenjene vrijednosti nabavke i tvrdnje da ista nije realno utvrđena zbog nejasno definisanih stavki predmjera, sud nalazi, da je tuženi pravilno prihvatio stav ugovornog organa da je procijenjena vrijednost određena na osnovu provedenog istraživanja tržišta u smislu člana 14a ZJN, pri čemu je ugovorni organ pribavio relevantne podatke o cijenama, uključujući cijene iz ranijih ugovora, informacije od drugih privrednih subjekata i javno dostupne podatke, te o tome sačinio zapisnik, a dodatno proizlazi da su pribavljene jedinične cijene od dva ponuđača bile čak niže od procijenjene vrijednosti, što ukazuje da procjena nije bila ni proizvoljna ni nerealna, već zasnovana na objektivnim pokazateljima tržišta.

U tom smislu, i prema principima javnih nabavki koji su usklađeni sa pravom Evropske unije, procjena vrijednosti nabavke predstavlja preliminarni instrument planiranja i ne mora unaprijed garantovati ekonomsku prihvatljivost za svakog potencijalnog ponuđača, već je svrha iste da omogući provođenje postupka uz poštivanje principa konkurencije, jednakog tretmana i transparentnosti.

Sud posebno ističe, da činjenica, da pojedini ponuđači smatraju da nije moguće formirati cijenu u okviru procijenjene vrijednosti, ne znači da je ista nezakonito utvrđena, naročito u situaciji kada iz spisa proizlazi da su pribavljene tržišne cijene, pa čak i niže od procijenjene vrijednosti, što dodatno potvrđuje realnost i osnovanost izvršene procjene. Slijedom navedenog, sud nalazi da tuženi sa razlogom nije prihvatio žalbene prigovore tužioca u ovom dijelu, te da nije došlo do povrede materijalnog prava niti pravila postupka, zbog čega su tužbeni navodi koji se odnose na procijenjenu vrijednost javne nabavke neosnovani, pa ih je kao takve valjalo odbiti.

Vijeće cijeni, da je ugovorni organ izvršio izmjene tenderskog dokumenta, odnosno pretežno uvažio sve žalbene prigovore tužioca. Također, iz žalbe koja je podnesena drugostepenom organu dana 14.06.2024. godine, jasno proizilazi da je osnovni žalbeni prigovor tužioca bio usmjeren prema iznosu procijenjene nabavke, a koji prigovor je tuženi cijenio u pobijanom rješenju.

Dakle, rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Posljedično, po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje sadrži valjano obrazloženje, izvedeni dokaz, te utvrđene činjenice na osnovu kojih je donesena odluka kao u

dispozitivu a tužilac, u skladu sa članom 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, nije dokazao da je u postupku učinjena povreda zakona.

Kako je tužba odbijena, kao neosnovana, u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), tužitelju ne pripada pravo na naknadu potraživanih troškova upravnog spora.

U skladu sa odredbom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Asja Papo

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

